

ментів, а часом, і при управлінні повітряним судном в нетверезому стані. Названі проступки законодавчо КУпАП не визначені, що аж ніяк не сприяє підвищенню рівня безпеки польотів, а навпаки, робить цю сферу ще більш аварійною та небезпечною [4].

Підсумовуючи, зазначимо, що на сьогодні є актуальним та доцільним проведення комплексних правових досліджень, присвячених питанням адміністративної відповідальності на повітряному транспорті та конкретизація складів адміністративних правопорушень у Кодексі України про адміністративні правопорушення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. : чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 11 жовтня 2013 р. – К. : ПАЛИВОДА А.В., 2013. – 1122 с.
2. Красников Д. С. Административная ответственность в гражданской авиации / Д. С. Красников // Проблемы совершенствования законодательства об административной ответственности ? М. : Наука и право. – 1965.
3. Курс адміністративного права України: підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух, В. Д. Сущенко [та ін.]. – 2-ге вид. , перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 872 с.
4. Собакарь А. О. Адміністративно-правові засади державного контролю за безпекою польотів на авіаційному транспорті: монографія / Донец. юрид. ін-т Луган. держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка / А. О. Собакарь. – Донецьк: Донбас, 2011. – 203 с.

Манукян А. Ж.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Юринець Ю. Л., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ ТА ВАНТАЖІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ

Автомобільний транспорт – галузь, яка покликана задовольняти потреби населення і суспільного виробництва в перевезеннях та інших послугах автомобільного транспорту і включає суб'єктів підприємницької діяльності усіх форм власності, які забезпечують перевезення пасажирів, вантажів, експедиційне і технічне обслуговування та ремонт транспортних засобів, підготовку кадрів та здійснюють інші види діяльності, пов'язані із своєчасним і повним задоволенням потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях [3].

Згідно чинного законодавства, а саме ст. 1 Закону України "Про транспорт" від 10 листопада 1994 року – транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Відповідно до ст. 21 вказаного закону, до єдиної транспортної системи України відноситься транспорт загального користування, складовою частиною якого є автомобільний транспорт [2].

Суб'єктами правовідносин на автомобільному транспорті є широке коло юридичних та фізичних осіб, які забезпечують транспортне обслуговування, споживають транспортні послуги, створюють умови для здійснення дорожнього руху. Їх правовий статус має дві складові: одна пов'язана з наданням транспортних послуг (регулюється Законом України "Про автомобільний транспорт", Закон № 2344-III від 05.04.01 року) [5], а інша – із участю в дорожньому русі (регулюється Законом України "Про дорожній рух", Закон №3353-XII від 30.06.93 року) [3].

Російський правник Корєнев О. П. визначає адміністративно-правове регулювання як процес послідовного використання

адміністративно-правових засобів для досягнення цілей регулювання поведінки учасників суспільних відносин. Сутність адміністративно-правового регулювання полягає в упорядкуванні управлінських відносин, в установленні за допомогою норм адміністративного права юридичних прав та обов'язків учасників цих відносин [5, с. 42-44].

Розглянемо особливості об'єкта адміністративно-правового регулювання у сфері надання послуг перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом. Почнемо з визначення загального та безпосереднього об'єкта адміністративно-правового регулювання в зазначеній сфері. Об'єкт – це явище, предмет, особа, на які спрямована певна діяльність, увага та інше. Предмет наукового і (та) іншого дослідження, спеціальної зацікавленості, компетенції [7, с.10]. Професор О. М. Бандурка наголошує на тому, що об'єкт управління – є те, на що спрямований свідомий, планомірний, організований, систематичний вплив суб'єктів управління [4, с. 11].

У теорії адміністративного права майже одностайно визнається, що адміністративно-правова норма – це юридично оформлене правило поведінки суб'єктів, які реалізують свої статуси у сфері адміністративних зобов'язань публічної адміністрації. Грунтуючись на цьому, науковці-адміністративісти В.К. Колпаков та О. В. Кузьменко під об'єктом адміністративно-правових норм в своїй спільній праці, підручнику з Адміністративного права України визначають поведінку лише тих суб'єктів, зв'язки яких пов'язані з громадянином і між собою: а) об'єктивно потребують адміністративно-правового впливу; б) з його допомогою можуть бути відкориговані [6, с. 65-66].

Під пасажирськими перевезеннями слід розуміти не тільки перевезення пасажирів за допомогою легкових автомобілів та автобусів, але й перевезення пасажирів за допомогою вантажних автомобілів, пристосованих для цього.

Отже, адміністративно-правове регулювання суспільних відносин в сфері надання послуг перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом повинно бути встановлення і регламентація за допомогою норм адміністративного права таких взаємовідносин між учасниками зазначеної сфери суспільних відносин, під час яких кожному із учасників гарантується належ-

ний, навіть можна сказати максимальний, рівень забезпечення безпеки життя та здоров'я під час перевезення.

Література

1. Про дорожній рух: Закон України // Відомості Верховної Ради. – 1993. – № 31. – Ст. 338.
2. Про транспорт: Закон України // Відомості Верховної Ради. – 1994. – № 51. – Ст. 446.
3. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: Указ Президента України // Офіційний вісник України. – 1999. – №21. – Стор. 32.
4. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України: [підручник] / Бандурка О. М. – Х. : Ун-т внутрішніх справ, 1998. – 480 с.
5. Корєнев О. П. Адміністративне право Росії : підруч Ч. 2 / О. П. Корєнев. – М. : МЮІ МВС Росії Вид-во "Щит-М", 1999. – 280 с.
6. Колпаков В. К. Адміністративне право України: [підручник] / В. К. Колпаков, О.В. Кузьменко. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
7. Новий тлумачний словник української мови в 4 т./ уклад. В. В. Яременко, О. М. Сліпушко. – К. : Аконіт, 1998. – 928 с.

УДК 342.9 (043.2)

Погребний М. Д.,

студент,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Нашинець-Наумова А. Ю., к.ю.н.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку українського суспільства стоїть завдання переходу країни до інноваційного шляху розвитку. У цих умовах закономірним стає зростання значущості принципів та механізмів державної політики і в цілому, і щодо конкретних прак-